

Başak

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Kasım 2018

Göğün tanıklığında, su perisi hayallerim...
Zaman tasniflerken izimi
Ayrı düştüğüm diğer yarım:
Yeminle günahkârım ben, Tanrım.
Başım her değdiğinde secdeye
İlahi Aşka biat,
Terennüm yüklü meleklerden de şahit olsun ki
İçimdeki o değişken mevsime
Rahmetin idrakindeyim
Kapanmadan son perde,
İçimdeki yası ellerimle öldürüp
Düşe bandığım gönül tutsaklığım.

Zamanın ufkunda perhizinde cahil imgelerin,
Yaftalanmış içimdeki her name madem
Düş simsarı yanılgılarında şehrin
Bir tutsağıym evrenin
Belki de hicvinde gölgemin
Tek tanıyıym içimdeki infilakın.

Haydi, örün saçlarımı
Kesmeden hıçkırıklarımı
Gömün beni gömün derinlerdeki rahlenin bađrına
Düşeyim de
Palazlansın tüm duygularım:
İlahi bir sancı benimki;
Aşka namzet bir sanrı da değil asla
Olamaz her hayalim, bir yanılgıyı
İhbar ederken...

Öne düşen başım
Aslında
Ben çok yüklü bir başağım
Emaneti babamın;
Yürekli neferi ailemin

Belki görüntü ihlali
İçimdeki gerçek özürlü düşlerim.

Tasnifledim günleri:
Önüm, arkam
Solumdaki dağda kopan kıyamet
Sağımda rahmet
İçimdeki aşka esaret
Ben ki beylik bir cümle değilim asla
Hürmet ettiğim doğasında saklıyım bilinmezim.

Şafağında yüreğin
Dik başlı kelamın güç göstergesi de değil asla
Ben terbiye ederken nefsimi
Bata çıka yürüdüğüm ömrün
Kıyılarında serili harici sesler
İçten dışa büyüyen bir kıyamet:
Örücü cümleler,
Ölümlü nefesin sonundan önce
Başlamakla iştiğalim her yeni güne
Yine ördüğüm ümidin
En yalın tasviri.

Az sonra duracağım kıyam
Aslında ilk günkü heyecanı ile
Yaşamak adına doğaüstü bir güç
İstimlâk edilen dünün menfi örtüsü
Ve temennisi nice beşerin:
Ölümüne tehir ettiğim mutluluk:
Açtım kapımı beklediğime değil keşke
Haznemdeki yangın daha da büyümeden...